

[Indenrigsministeren.]
 fra denne Plads bekræfter, yderst rede til en Forhandling, som kunde tilvejebringe en større Sikkerhed end den, der for Øjeblikket — det erkender jeg — er til Stede for Repræsentationen for det tyske Befolkningselement. Der vil ikke være noget som helst i Vejen for, at man kunde berede en Lettelse paa eet Omraade; det er med Hensyn til Anmeldelse som Parti, hvis Partiet i en enkelt Valgperiode maatte blive uden Repræsentation. Nu gælder jo for de sønderjydske Landsdele den særlige Bestemmelse, at i saa Tilfælde er Anmeldelse som Parti overflødig, hvis Partiet ved det Valg, hvor det ikke opnaaede Mandat, har mønstret mindst 10 000 Stemmer, og en saadan Bestemmelse vil der ikke være nogen som helst Vanskelighed ved at indføre i det foreliggende Lovforslags § 23.

Der har i den tyske Presse været fremsat Redegørelser for denne Sag. Om disse vil jeg straks med saa megen Styrke, som det er muligt, hævde, at den dér fremsatte Paastand om, at det tyske Befolkningselement her staar overfor et Anslag fra min Side, intet som helst har paa sig. Det tror jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt er fuldkommen vidende om. Jeg kan ikke fuldt ud anerkende Rigtigheden af den Ordlyd, som i hans Artikel i „Der Schleswig-Holsteiner“ for 24. December er refereret angaaende vor Samtale, umiddelbart efter at Lovforslaget var fremsat. Det ærede Medlem siger dér, at jeg har udtalt, at jeg personlig skulde nære Tro paa en Forøgelse af det tyske Stemmetal. Dette er selvfølgelig ikke helt dækkende mine Udtalelser. Jeg har henvist til Stemmetallets Forøgelse i 1926 og sagt, at hvis det ærede Medlem Hr. Schmidt nærede Haab om en tilsvarende Forøgelse ved det kommende Valg, var han udenfor Fare. Det ærede Medlem har i den nævnte Artikel, som er skrevet af ham i Bladet „Der Schleswig-Holsteiner“, henvist til den Begunstigelse, som han i Lighed med andre ærede Medlemmer paastaar er ydet Bornholm. Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem, at en saadan Sammenligning kan ikke drages, idet Bornholm er et selvstændigt Omraade, medens det ærede Medlems Parti befinder sig i et Omraade, som har Adkomst til og ogsaa vil faa flere Mandater. Men,

som sagt, om noget Anslag overfor det ærede Medlem Hr. Schmidt og hans Vælgere er der ikke Tale, og jeg erklærer mig paa ny forhandlingsvillig paa dette Punkt. Men naar det ærede Medlem Hr. Schmidt af Udtalelser her fra denne Plads, fremsatte saa vidt jeg erindrer, af det ærede Medlem Hr. Borghjerg, udleder, at man ønsker at give et Løfte om Repræsentation for det slesvigske Parti, saa længe det kan mønstre sit nuværende Stemmetal, tror jeg rigtig nok, at det ærede Medlem Hr. Schmidt tager ganske fejl. Et saadant Løfte er ikke afgivet, endsiige stillet i Udsigt. Thi kun saa længe som det slesvigske Parti kan hævde sit Stemmetal i Forhold til andre Partier, opnaa det Stemmetal, som er fornødent, kun saa længe har Partiet Ret til Repræsentation, og længere kan naturligvis denne Ret ikke strækkes. Man har kun ment og sagt, efter min Opfattelse, at Grunden til, at Partiet blev urepræsenteret, ikke burde være den, at en ny Valgordning tilvejebragtes; det er noget ganske andet. Men jeg gentager: Lad os nu se, om vi uden Brud paa Systemet kan finde en fremkommelig Vej, i saa Tilfælde er jeg særdeles villig til at befare den.

Man har talt om Valgmaader og om det urimelige i, at den Mulighed skulde opstaa gennem en Valgordning, at et Mindretal af Vælgere kan opnaa et Flertal i Folketinget. Praktisk talt er denne Mulighed udelukket ved en Valgordning som den nuværende og ogsaa ved en Valgordning som den, her er foreslaaet, selv om man naturligvis nok ved ganske tænkte Forskydninger i Stemmeafgivningen kan naa til et saadant Resultat. Men selv med Frygt for at forfærde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg sige: Men om nu saa var, at dette kunde indtræde? Det ærede Medlem spørger: skal et Mindretal da kunne beherske et Flertal? Men hvor der er Mulighed derfor, er jo Flertal et Ord uden Indhold; thi en saadan Mulighed kan kun indtræde, hvor den gennem Valgordningen ikke direkte tilsigtes — og man har jo Valgordninger, f. Eks. den fascistiske i Italien, som direkte tager Sigte paa, at et Mindretal af en vis Størrelse skal have Styret —, men hvor dette altsaa ikke gennem Valgordningen er tilsigtet, kan det kun indtræde, naar et meget stort og fasttømret